

HET HUIS WAARIN U WOONT.

In het vorige Contactblad deed Joke Vos een oproep om eens iets te schrijven over het eigen woonhuis.

De heer Frans X.J. Baneke was juist bezig om voor zijn kinderen de geschiedenis vast te leggen van het pand waarin hij nu reeds 30 jaar woont: Singel 4.

Singel 4

Wij, mijn vrouw en ik en ook de kinderen zelf, vinden het belangrijk dat ze een zekere band voelen met het verleden. Vandaar dat wij, na het schrijven van een familieverhaal, nu bezig waren met het beschrijven van de geschiedenis van ons huis met de direkte omgeving.

Wij zijn er in 1962 gekomen, nadat we met ons gezin 17 jaar hadden gewoond in een groot huis aan de Prinsengracht in Amsterdam. Maar met een groot gezin (we hebben acht kinderen) was dat niet meer te doen.

Zo'n verhuizing van een bovenhuis in de stad naar een oud herenhuis met een tuin in Bussum betekent niet alleen een verandering van verblijf; het is minstens evenzeer een verandering van levenswijze: veel opener.

Nog even dit: Van Dale zegt: de Singel. Het Singel is een Amsterdamse afwijking.

't Orkest.

We noemden het huis: 't Orkest. Al onze kinderen deden namelijk wel iets aan muziek. Bij feestjes (opa en oma's verjaardag, Sinterklaas, Kerstmis) brachten we samen eenvoudige liedjes ten gehore. Tot grote vreugde van iedereen - het was meer pret dan kunst. Teun Roodhart, de bekende pottenbakker uit Naarden die in 1982 is overleden, ontwierp een gevelsteen waarin dat tot uitdrukking kwam.

De dirigent.

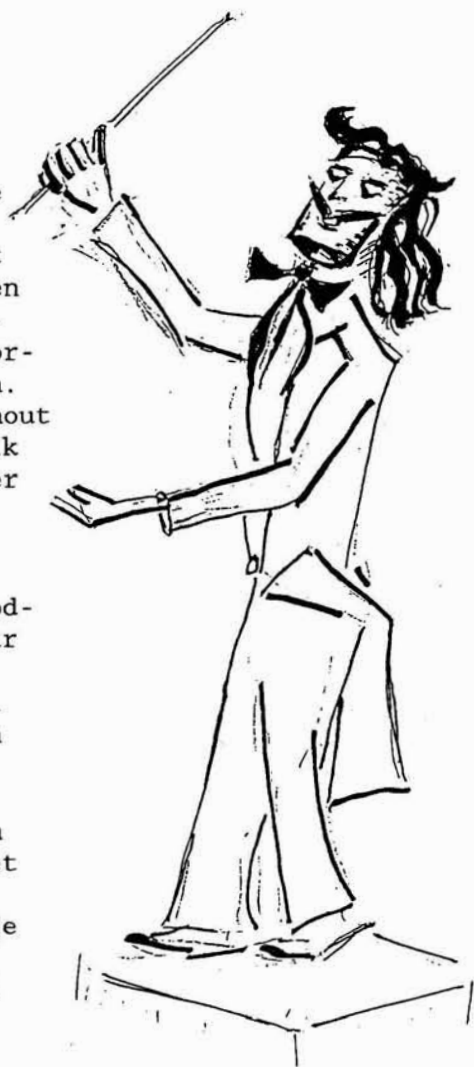
Het leek mij mooi om in de schaduw van de bomen in de voortuin een beeld te plaatsen. Beeldhouwer Johan Karsch uit Wageningen kwam op het idee dat het dan vanzelfsprekend een dirigent vóór het orkest moest zijn. Het is een heel apart plaatijzeren beeld geworden. We vinden het altijd prachtig, wanneer voorbijgangers stilstaan om er naar te kijken - wat dikwijls gebeurt. Het beeld is een geliefkoosd punt voor puzzelritten. In die tuin liggen ook een paar rotsblokken. Die doen denken aan de oertijd. Zo liggen ze ook in Japanse tuinen.

Vier makelaars.

Voor zover ik weet, is het nog het enige huis in Bussum dat aan vier zijden op het dak een makelaar heeft. Dat wil zeggen een spits op de plaats waar de schuine kanten op het hoogste punt samenkomen. Vroeger zag je ze veel meer. Maar ze werden gelijdelijkaan afgeschaft omdat ze nogal kwetsbaar zijn. Meeuwen kiezen die toppen als uitzichtpost en merels om er in het voorjaar het hoogste lied te zingen. Heel romantisch, maar verf en hout lijden er wel onder. Toch zal ik ze zeker niet wegdoen. Ik ben er een beetje trots op. Ze geven karakter aan het huis. Het huis heeft ook nog blinden. In de traditionale ossebloedroodkleur. Maar die heb ik toch maar opgeborgen.

In de achtertuin met een aantal statige coniferen merken we een heuveltje op. Is dat misschien een grafheuvel? Neen, bij de grote verbouwing in 1962 hebben we daar alle puin gestort en het laten begroeien; een pracht speelgoed voor de kinderen en je kunt er fijn op zonnen.

Die gedachte aan een grafheuvel is niet zo gek als het lijkt, want hier even verderop, waarschijnlijk tussen nummer 6 (Bouvy) en nummer 8 (de huisartsen Kampman en Postmus), heeft ooit een klein kerkhof gelegen waar een tiental mensen waren begraven. De stoffelijke overschotten zijn omstreeks 1886 herbegraven op de per 1 mei 1886 in gebruik genomen algemene begraafplaats aan de Nieuwe Hilversumseweg. *)

de dirigent

Bomen.

Het huis is omringd met prachtige bomen. Achter de achtertuin loopt "de grond van Bouvy" door - vol met bomen, waaronder een indrukwekkende moeraseik. Aan de voorkant langs de weg staan

de waarschijnlijk drie mooiste platanen van de meer dan 80 die Bussum rijk is. Die majestueuze bomen zijn ongeveer dertig jaar oud. De knobbelige basten zijn abstracte kunstwerken. Ik geniet er dagelijks van. Waarschijnlijk hebben we het aan al die bomen te danken dat er zoveel vogelsoorten onze tuin bezoeken; we hebben wel 24 soorten geteld. In het begin kwamen er ook nog wel eekhoorns uit het vijvertje drinken.

N.A.P.

Voor wie het interesseert: het pand staat op 356 Normaal Amsterdams Peil. De Singel stijgt dan snel met drie meter tot 654 N.A.P. De vele Bussumse moeders met kinderen voor en achter op de fiets merken dat wel!

Geschiedenis.

De geschiedenis van het pand Singel 4 begint in 1896 wanneer een zekere Willem Hulsteede jr., directeur van de Verzekeringsmaatschappij der Nederlanden te Amsterdam, op de veiling voor f 5.070,-- een perceel grond koopt van 14.6 are. Vermoedelijk was de vorige eigenaar de Vitusparochie. Mgr. Van de Wetering, de bisschop van Haarlem, had hier en daar alvast stukken grond gekocht voor de bouw van kerken en kapellen. In 1903 werd tenminste door hem het naastliggende perceel, thans nummer 6, verkocht aan de familie Bouvy uit Amsterdam. Die liet er door Jan Stuit een villa op bouwen. Vanouds lag hier een fruitboomgaard. De laatste vruchtbomen geven ons nog ieder jaar de mooiste bloesems. Hulsteede verkocht een deel van de grond en liet op 11.30 are in 1897 een woonhuis bouwen. Dat was toen aan de rand van het dorp. Het was een zogeheten timmermanshuis; hiervan stonden er vooraan op de Singel en om de hoek aan de Brinklaan een aantal. Men noemde ze zo, omdat er naar men zegt bij de bouw geen architect aan te pas kwam. De huizen hadden alle een serre. Die van ons lag aan de noordkant en was half vergaan. Toen de serre gesloopt was bleek dat een aanwinst voor de fraaie voorgevel. Bouvy heeft later regelmatig stukken grond bijgekocht; in totaal ongeveer 4 are - tot bijna aan de Ceintuurbaan. Een heerlijk stuk groene long van Bussum, waar Bouvy- en Banekekinderen veel samen hebben gespeeld.

In 1905 verkocht Hulsteede het pand Singel 4 aan Theodoor Kloosterhuis, die in de Amsterdamse Kalverstraat een bekende winkel in verlichtingsartikelen en dergelijke had. Het huis heette toen Rosa Camina.

Van september 1917 tot maart 1920 stond als hoofdbewoner

ingeschreven het gezin van mevrouw Kahmann-Kloosterhuis. Per 12 juli 1920 werd op dit adres ingeschreven het gezin Vosters, dat uit Soerabaja in Nederlands Oost-Indië kwam. De heer A.C.M.J. Vosters was koopman in Indische produkten. Na de oorlog woonden er ook nog twee andere personen enige tijd in het huis. Tevens verbleven er - zoals gebruikelijk - inwonende dienstboden.

Een van de merkwaardigheden van het pand zijn een aantal dichtgemetselde kozijnen. Er wordt verteld dat dit verband houdt met een soort vensterbelasting. Vosters krijgt in 1926 vergunning om nog een open venster aan te brengen. Aan de maten hiervan kan men zien hoe hoog de kamers op de begane grond zijn: namelijk 3,5 meter. In 1934 wordt een garage aangebouwd (ik zou die auto uit 1934 wel eens willen zien). Op een oude foto zien we nog een prieel aan de straatkant. Dit prieel is in de jaren vlak voor 1940 verdwenen.

Singel 4 overleefde de oorlog zonder problemen. Het grote buurhuis nummer 2 van de familie Reinders werd in 1941 gesloopt en aannemer Fennis bouwde op het terrein twee aaneengesloten juweeltjes van woonhuizen: nummer 2 en 2a. In de eerste daarvan heeft dr. W.H.S. Fennis al jaren haar huis-artsenpraktijk. Wij kunnen met een gerust hart ziek worden; op minder dan 100 meter rondom ons vier artsen!

Singel 4 in 1992.

Na het vertrek van de heer Vosters in 1960 blijft het huis leeg achter. Op een bepaald moment was het van aannemer Fennis, die waarschijnlijk de bedoeling had om er een kantoor in te vestigen. Daarvoor werd althans reeds op 26 april 1960 vergunning verleend. Maar begin 1962 kregen wij het pand in zijn berooide staat te zien en werden er meteen verliefd op. We kochten het voor f 57.500,-- en dachten het met f 25.000,-- weer bewoonbaar te hebben. Dat viel een ietsje tegen. Het werd meer dan het dubbele; een heel bedrag in die tijd. Gelukkig was er toen meer fiscaal aftrekbaar dan tegenwoordig. Ongeveer zes maanden was aannemer V.d. Wardt bezig. En dan te bedenken, dat dit soort fraaie huizen vlak voor de oorlog nog geen f 10.000,-- deden. Nadat we er in augustus 1962 met z'n tienen introkken, hebben wij de eerste drie maanden nog tussen de steigers gebivakkeerd op zolder en eerste etage. Pas in oktober ging de centrale verwarming aan. Het was een kostelijke tijd; ofschoon ik er niet zeker van ben dat mijn vrouw er ook zo over denkt.

Wij woonden er nauwelijks, toen station Bussum-Zuid en het zwembad werden geopend; alsof ze op ons hadden gewacht!

En nu wonen we hier al dertig jaar in deze aardige buurt met zijn ook bijzonder plezierige buurtverhoudingen. Wat zal de toekomst zijn? Eén ding is zeker: we zullen allen de fijnste herinnering houden aan dat bijzondere huis Singel 4 't Orkest.

En nu hoop ik maar dat Joke Vos met dit "huiselijke verhaal" tevreden is.

Frans Baneke

- *) Zie het artikel "100 jaar grafrust op de Bussumse Algemene Begraafplaats (1886-1986)" door P. Soetens in het Contactblad, jaargang 2 nummer 3, uit mei 1986.

BOERSMA MUZIEK bv

BRINKLAAN 76 - BUSSUM - TELEFOON 164 84

Grote collectie	Piano's Vleugels, orgels, kleine muziekinstrumenten en accessoires
Grote sortering	Bladmuziek